124
3. YIL 22 HAZİRAN 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN CİLTLERİ
İSTEYEN OKUYUCULARIMIZA
ve KİTAPÇILARA

. KANLI SALTANAT
. BİZANSLI GÜZEL VASİLİSYA
. ASYA'YI TİTRETEN KORKU
. SAMARA (ŞEHİN KIZI)
. ÖTÜKEN'İN ÜÇ ATLISI
- TEK GÖZLÜ ALBIZ -
. SARI BAYRAK
. YAVRU DÜŞMAN
. ÇÖL ŞEYTANI
. ÖLÜM YOLDAŞI
. BİZANSLI ZORBA
. ŞEYTANIN ÇAKALLARI
. ÇAYIR KORSANLARI
. DOKUZ TUĞLU KAHRAMAN
. UZUN SAÇLI KAHRAMAN
. GÖKÇE'NİN BAYKUŞU
. CENGİZ HAN'IN HABERCİSİ
. BAĞAN TİĞİN
. ERGENEKON
. KIZIL KULE
. Tİ - YEN - ŞAN CANAVARI

TOPTAN VE PARAKENDE
SATIŞ YERİ :

İTİMAT KİTAP EVİ

Cağaloğlu
Narlıbahçe Sokak. No. 19
Telefon : 27 03 39

İSTANBUL

(BÜTÜN BU CİLTLERİN FİATI 5 LİRADIR.)

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel : 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI : Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı) : 1000 Lira
Ön İç Kapak : 700, Arka İç Kapak : 600, İç Sayfa : 500 Lira
Abone : Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi :
ANADOLU DAĞITIMI : Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI : İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET MATBAASI TEL: 277134 İSTANBUL

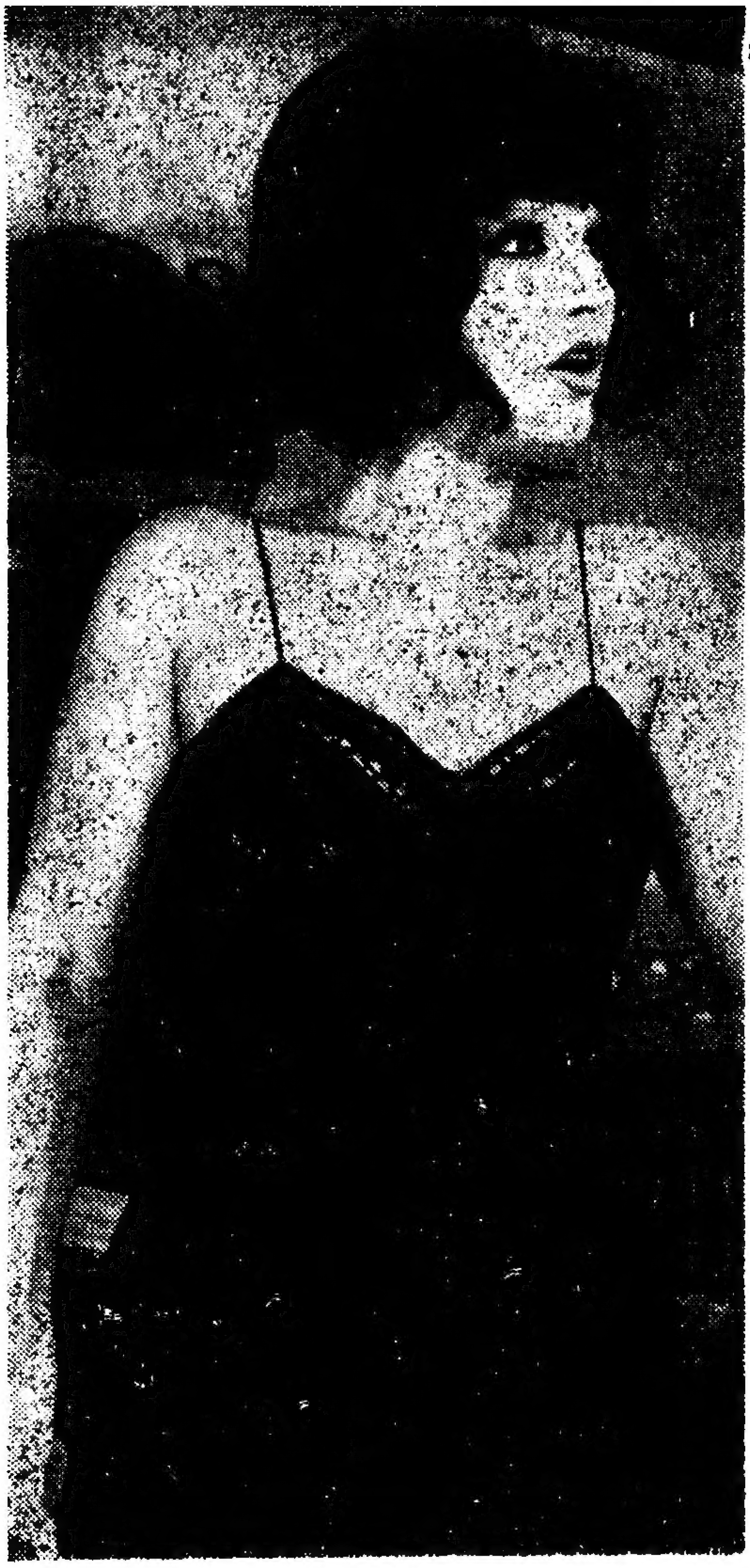

SİNEMA

BİR HAZİN OLAYIN HİKÂYESİ

Ayfer Feray Nasıl yandı?

"Karaoğlan„ sahne ve perde sanatçısına şifalar diler . . .

Olay geçen Cumartesi günü öğleden sonra Şişli'deki filmlerimizin bir plâtosunda cereyan etmiştir. Filmde rol icabı büyücü kadın rolünü oynıyan Ayfer Feray, sabah sete çok neşeli olarak gelmiş, hattâ yaptığı birçok esprilere karşılık "Bugün bir şeyler olacak galiba, çok gülüyorum..." demiştir.

Sette ateşe bakıp büyü yapması gerektiği rejisör tarafından kendisine izah edilen mizansen üzerine Ayfer Feray provaları yapmaya başlamıştır.

İşte hâdise bu sırada cereyan etmiş, provalar ve ışıklar yapılırken Ayfer Feray'ın önünde ateşin sönmekte olduğunu gören bir set işçisi elindeki ispirto şişesini ateşe tutmasıyla bir anda ortalık karışmış, Ayfer Feray alevler içinde kalıp plâto içinde koşmaya başlamıştır.

Feray'ı bir köşede yakalamaya muvaffak olanlardan biri, hemen artistin yanmakta olan perukuna ve elbiselerine asılarak, onları üzerinden atmıştır.

Siyah mantosu giydirildikten sonra acele bir arabaya konan Ayfer Feray'a aksilik burada da yakasına yapışmış, bindiği araba yolda bozulmuştur. Bu hâlde Osmanbey'de araba değiştiren Feray'ın bir anda etrafı sarılmış, bindiği araba kalabalığı zorla yararak son sür'at Feray'ın isteği üzerine Amerikan hastahanesine gitmiştir.

Yüzü, boynu, kolları ve bacaklarının bir kısmı iki ve üç derece yanmış olan Feray'a eğer Amerikan hastahanesinde zamanında müdahale olmasaydı gözlerinden olacaktı. Tutuşan ispirto bütün vücudunu kavurmuş, teni yer yer kömür rengini almıştı. Yüzünün bir tarafı tamamen yanıktı.

Belki İstanbul'da kalsa yaraları kapanacaktı. Ama güzel bir kadın olan Ayfer Feray'ın yanık izleri ile cemiyet içine çıkması güçtü. Bu yüzden yakınları -ki buna Betül Dormen önayak oldu- Ayfer Feray'ı İngiltere'ye gönderip Wesf Minister hastahanesinde estetik ameliyatı yaptırmaya karar verdiler.

Betül Dormen ve arkadaşlarına çok iş düşüyordu. Ama kısa zamanda bu insani görevlerini başarmayı bildiler. Dostlar, ahbaplar ve arkadaşlar arasında toplanan para yekûnu 60 bin lirayı buldu. Bu genç artistin tedavi ve estetik ameliyatını karşılayabilecek meblâğdı.

Ayfer Feray'a tanısın tanımasın herkes üzüldü. Hele arkadaşları ağlamaklı oldular.

Nihayet genç sanatçıyı Amerikan hastahanesinden gözlerinde kara gözlükleri, yüzünü tamamen örten beyaz peçesi ile alan bir ambulâns geçen hafta sanatçı'yı Yeşilköy'e götürdü ve Feray dostları, ahbapları, kendisini sevenlerin göz yaşları ve iyilik temennileriyle Londra'ya uçtu.

MASADAKİ CESET

Yazan:
Samuel Hopkins Adams

Çeviren:
Gönül Suveren

★

ÇOK GÜZEL BİR HİKÂYE

★

O Ekime has şiddetli kar fırtınası, Adirondacks bölgesinde çalışmakta olan iki mühendisi gafil avlamıştı. Charles Carney'le Stephen Estolow, eski arkadaştılar. Bütün gün, karla adeta boğuşarak ilerlediler. Daha genç ve iri yarı olan Estelow, arkadaşına yardım ediyordu. Carney, gayet zayıftı. Hem yorulmuş, hem de ümidi kırılmıştı onun.

Hava kararmak üzereyken, Estelow ümitle haykırdı. Yüzlerini kamçılayan karların arasından, yukarda bir hat uzandığını farketmişti.

— "Teel! Telgraf teli!"

Carney, öksürdü. "Evet ama nereye bağlı bu? Kimbilir daha ne kadar yürüyeceğiz? En iyisi ben kara gömülüp uyuyacağım."

Estelow, hemen atıldı. "öyle şey olmaz. Bence bu hükümetin bir işi için gelen mühendislerin dağdaki kulübeden, Norch Creek tren istasyonuna çektikleri hat. Şu tepeyi tırmandık mı, tamam. Haydi."

İyice takati kesilmiş olan arkadaşını ağaçların arasından adeta sürüklüyordu artık. Yarım saatlik bir uğraşmadan sonra, kulübeye eriştiler. Şansları vardı. Odun boldu. Rafta kuru mısırlar vardı. Kardan donmak üzere olan bir kirpi bir ağacın tepesinde inliyodu. Estelow onu tabancasıyla vurdu. Henüz açlık onları tehdit etmiyordu. Fakat Carney iyice hastalanmıştı. Alevler içinde kıvranıyordu. Estelow sobayı yaktıktan sonra arkadaşını yan odaya götürüp yatırdı. Sabaha her hâlde iyileşecekti.

Bütün ümitleri telgraftaydı. Carney vericiyi kullanmasını biliyordu. Adam geceyi ıstırap içinde geçirmiş olmasına rağmen sendeliyerek masaya oturdu ve vericiyi kullanmağa başladı.

Norh Creek'deki telrgrafcı, 'Yalnız Tepe'den ilk haberi aldığı zaman bir an çıldırdığını sandı. Haber kesik kesikti ama yine de anlaşılacak gibiydi. 'Yalnız Tepe'deki kulübeye iki kişi sığınmıştı. Birinin zatürresi vardı.

Telgrafçı içini çekti. Onlara şu anda yardım imkânsızdı. Zira kar fırtınası olanca şiddetiyle devam ediyordu.

Yirmi dört saat sonra bir haber daha geldi. Carney'in ateşin tesiriyle sayıkladığı belliydi. Adam gözleri alev alev yanan canavarların kulübenin etrafını sardıklarından bahsediyordu.

Estelow, arkadaşını masadan kaldırarak, yatağına yatırdı.

Ertesi sabah, biraz kendine gelir gibi olan Carney tekrar vericinin başına geçti. Fakat artık North Creek'in haber alması imkânsızdı. Zira fırtınadan telgraf teli kopmuştu.

Estelow, akşam üzeri iyice sayıklamağa başlayan arkadaşını tekrar yatırarak, vaziyeti anlamak için dışarı çıktı. Döndüğü zaman Carney yine vericinin başında oturuyordu. Sâkin bir hâli vardı.

Hasta adam, usulca, "Stephen," dedi. "Ben galiba ölüyorum." Alev alev yanan gözleriyle yalvarırcasına arkadaşına baktı. "Stephen, ölmüş olduğuma iyice kanaat getirmedikçe beni diri diri gömme."

Estelow, üzüntüden titreyen bir sesle arkadaşına söz verdi.

O gece, Estelow, kirpinin geri kalanıyla yahni pişirmeğe çalışırken hasta arkadaşı yatağından kalktı. Sendeliye sendeliye masadaki yerine gitti ve orada öldü. Estelow, Carney'in nabzına ve nefesine baktı. Onun öldüğüne iyice inandı.

Cesedin katılaşması, arkadaşının ölümüne çok üzülen Estelow'a yanılmamış olduğunu gösteriyordu. Adam, ocağın küreğiyle karların arasında bir çukur açarak, cesedi buraya yatırdı. Bir dua okuyarak, üzerini karla örttü.

Fecî bir gece geçirdi Estelow. Korkunç rüyalar gördü. Bir ara sıçrayarak uyandı. Buz gibi olmuştu.

Ertesi sabah adeta sürünerek yataktan kalktığı ve ateşi canlandırmağa gittiği zaman... Charles Carney, masanın başında kımıldamadan oturuyordu. Gözleri cam gibiydi.

Kafası adeta dehşetten donmuş olan Estelow, bütün gün dışarda dolaşarak, yiyecek aradı. Karanlık basarken de kendisini toplayarak Charles'in cesedini tekrar mezara gömdü. Çantasında yarısına kadar konyak dolu bir şişe vardı. Genç adam içkiyi kafasına dikerek,

gidip yattı.

Ertesi sabah odanın kapısını zorlukla açtı. Tokmağa uzanmadan evvel bir an titreyerek orada durdu. Sonra kapıyı araladı.

Charles Carney, yine masanın başında oturuyordu.

Estelow, günlük defterine, "Çıldırmamağa çalışacağım," diye yazdı. "Tekrar gelirse ne yapacağımı biliyorum." O gün de kendi kendini iknaya çalışarak, karların arasında dolaştı durdu. Sonunda da kendisini hayâl gördüğüne ikna etti. Kulübeye dönerek, kapıyı açtı.

Charles Carney, hâlâ orada oturuyordu.

Estelow, cesedi üçüncü defa gömdükten sonra, yatmaktan korktu. Masanın diğer tarafındaki sandalyeye oturarak, gözlerini karşısındaki boş iskemleye dikti. Uyumamağa çalışıyordu. Fakat yorgunluk onu yendi. Genç adamın gözleri kapandı.

Estelow, kurşunî şafakta uyandı. Alaca karanlıkta Charles Carney, camlaşmış gözleriyle karşısında oturuyordu.

★

Kurtarma ekibi son yokuşu da yorgun yorgun tırmandı. Grupta iki oduncu, bir doktor ve North Creek telgrafçısı vardı. Kulübe derin bir sessizliğin ortasında uyukluyordu adeta. Bacasından dumanda çıkmıyordu. Görünürde kimseler de yoktu. Doktor kapıyı iterek açtı. İçerisi sessiz ve son derece soğuktu. Masanın başında iki ölü oturuyordu.

İkisi de kafasından vurulmuştu. Estelow'un yarasından bir bir hayli kan akmıştı. İyice pıhtılaşmıştı bu. Yerde, sağ elinin altında bir tabanca duruyordu.

Telgrafçı, "Cinayet ve intihar," diye bağırdı. "Zavallılar."

Doktor, cesetleri muayene ediyordu. "Cinayet değil." Carney'in alnına dokundu. "Bu yara kanamamış. Adama ateş edildiği zaman o çoktan ölmüş."

Odunculardan biri Estelow'un günlük defterini bularak, bunu doktora uzattı. Adam onu şöyle bir karıştırdı.

Telgrafjı şaşkın şaşkın etrafına bakınıyordu. "Doğrusu ne olduğunu anlıyamadım."

Doktor başını salladı. "Ben de öyle... Ama bir tahminde bulunabilirim. Bence Estelow uykusunda geziyordu. Arkadaşını gömüyor, sonra uykusunun arasında, ya yalnızlıktan korktuğu, ya da Carney'i diri diri gömmekten çekindiği için onu mezarından çıkarıp, kulübeye getiriyordu... Sonunda çıldırdı tabii..."

Ertesi sabah kalktı ve öbür odaya gitti: Bir gün önce karların arasına çukur açarak gömdüğü arkadaşı Charles Carney masanın başına oturmuş kaskatı duruyordu

KARA GÖLGE

— 3 —

Yan yan kenardaki büyük maun kapıya doğru gitti. Burası duvarları kitaplarla kaplı büyük bir kütüphaneye açılıyordu. Bir lâmba hışırdayarak yandı ve Vane hayretle, «A,» diye haykırdı.

Marianne, uzun tüylü ipek gibi halının üzerinde topallıyarak ilerlerken, «Ne o?» dedi. «Kitaplar seni şaşırttı galiba? Benim yegâne zevkim de bu. Burada hem Fransızca ve hem de İngilizce eserler var. Fransızca bilir misin?»

— «Tabii. Fransızcam da İngilizcem kadar iyidir.»

Genç kız büyük masanın yanında durarak hayretle Vane'a doğru döndü, «Yoksa Fransız mısın? Fakat bu imkânsız! Sarı saçların, mavi gözlerin ve up uzun boyunla sen katiyen Fransız olamazsın. Fransız erkeklerine hiç benzemiyorsun. Hayır, hayır, imkânsız bu!»

— «Annem Fransızdı.»

— «Ya! Öyle mi? Adı neydi?»

— «Roffignac. Madeleine de Roffignac. Terör devri sırasında Fransa'dan kaçarak Amerikaya gelmiş ve Baltimore'a yerleşmiş. Babamla da orada bir dâva sırasında tanışmışlar. Babam avukattı. Annemi görür görmez âşık olmuş ve kendisini ona sevdirmesini de bilmiş. Hem de sadece bir hafta içersinde. O haftanın sonunda evlenmişler ve babam annemi alarak Missisipi kıyısındaki çiftliğimize getirmiş.»

Marianne, «De Roffignac,» diye mırıldandı. «Asil bir ailenin ismi bu... Demek annen Fransız'dı? Belki seninle artık dost olabiliriz.» Masanın üstünde duran üç kılıca baktı. Güzel yüzünde birdenbire hoşnutsuz bir ifade belirmişti. «Bunlar sadece domuz öldürmeğe yarar. Sana daha güzel bir kılıç bulmalı.»

Yan yan raflardan birine doğru gitti, bin güçlükle eğilerek, kitapların arasından kırmızı yünlü kumaşa sarılı, kabzası ymalı bir kılıç çıkardı. Sonra da dönerek genç adama yaklaştı ve silâhı ciddi bir tavırla ona uzattı.

— «Bu hakiki bir Vega'dır.»

Vane, Toledo'da yapılmış olan kılıcı kınından çıkararak kabzasından kavradı. Havada şöyle sağa ve sola doğru bir salladı. İnce çelikten yapılmış olan kılıç lâmbanın ışığında donuk donuk parlıyordu. Genç adam kolunu indirince Marianne de hafifçe güldü.

— «Kılıç kullanmasını iyi bildiğin anlaşılıyor. Bu silâhı tutuşundan belli.»

Vane, gülümsedi. «Eskrim hocam Edouard Signac bana çok kızar, ders boyunca, 'Sersem! Ahmak!' diye bağırır dururdu. Fakat sonunda iyi bir talebe olduğumu itiraf etmek zorunda kaldı. Hey gidi günler!»

Marianne, birdenbire atıldı ve Vane'i bileğinden sıkı sıkı tuttu. «New Orleans'da hemen her gün düello ederler. Sana meydan okusalar bile sakın aldırma. Bu şehirde bu işin ustası çok.»

Vane eğilerek genç kızın elini öptü. «Merak etme...» Sonra da ciddi ve resmi bir tavırla, «Sadece sizin şerefiniz için döğüşürüm, Matmazel,» diye ilâve etti. Doğrulduğu zaman Marianne yüzünde anlaşılması güç, garip bir ifadeyle onu süzmekteydi.

Sonra mütereddit bir tavırla, «Kabil olursa sana yine de yardım ederim,» dedi. «Evet, ben Haiti'li melez bir kızım, dilencilik ediyorum. Fakat tanıdığım çoktur.»

Kısa bir sessizlik oldu, sonra Vane ağır ağır başını salladı. «Hayır, teşekkür ederim. Sana minnettarım. Bana hakikaten pek büyük bir iyilikte bulundun. Fakat senin başına dert açmağı istemem.»

Marianne mırıldandı, «Pek ala... Yolun açık olsun.»

⁂

Kapı genç adamın arkasından ağır ağır kapandı. Stephen Vane yine karanlıklarda yapayalnız kalmıştı. Etraf gayet sessizdi. Çıt çıkmıyordu. Sadece zaman zaman deniz kenarındaki setin üstüne yapılmış olan meyhanelerden neşeli şarkı sesleri aksetmekteydi. Vane, en kolay rıhtım civarındaki mahallelerden birinde saklanabileceğini biliyordu. Battre rıhtımındaki meyhanelerde kendisini pek farketmezlerdi.

Fakat genç adam Louisiana bankasının önünden geçerken köpeklerin tekrar ulumağa başladıklarını duydu. Birdenbire durarak neşesiz bir tavırla güldü. Eli, gayri ihtiyari kılıcının süslü kabzasına gitmiş

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

ve genç adam silâhi kınından çekivermişti. Sonra aklı başına geldi ve kılıcı yerine soktu.

—«Elimde kılıçla büsbütün nazarı dikati çekerim,» diye düşünüyordu.

Tekrar koşmağa başladı. Yayaların yürümesi için çamurlu sokağınya nlarına dizilmiş olan kalasların üstünden, tuğla kaldırıma atladı ve bir yan sokağa saptı. Köpeklerin sesi yaklaşmıştı.

Genç adam, «Kokumu aldılar,» diye homurdandı.

Sokağın iki tarafında zakkumlar yükseliyordu. Vane bunların arkasında bir hayal gibi sessizce koşmasına devam etti. Bir hayli süratli de gidiyordu. Tam, tuğla bir duvarın gölgesinden ilerlerken, köpeklerin zincirlerine yapışmış olan adamlar da yolun öbür ucunda belirdiler.

Bunlardan biri tabancasını kaldırarak ateş etti. Diğer ikisi de, köpekler öne doğru saldırdıkları için onun yanından geçerek süratle Vane'e doğru koşmaağ başladılar. Hayvanlar adamları adeta sürüklüyorlardı. Çılgına dönmüş köpeklerin havlamaları kulakları sağır edecek gibiydi. Vane, döndü. Fakat anlaşılan düşmanları ikiye ayrılmışlardı. Şimdi yolun öbür ucunda da köpeklerle adamlar beklemekteydiler.

Tabancalı, «Teslim ol,» diye bağırdı.

Yapılacak başka bir şey de yoktu zaten. Köpekler etrafını sarmışlardı. Adamlar kudurmuş gibi uluyan hayvanları kırbaç ve küfürlerle zor zaptetmekteydiler. Vane, köpeklerrin parlak ,uzun dişlerine baktı. Sonra omuzunu silkerek ellerini açtı.

—«Zaten yapacak başka bir şey de var mı?»

Adamların tavrı hemen değişti. Tabancalı olanı yaralı yüzünde garip bir ifadeyle ona doğru koşarak, «Lucien! Edouard!» diye haykırdı. «Şu kö-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Kapı genç adamın arkasından ağır ağır kapandı. Stephen Vane yine karanlıklarda yapayalnız kalmıştı. Etraf gayet sessizdi. Çıt çıkmıyordu. Sadece zaman zaman deniz kenarındaki setin üstüne yapılmış olan meyhanelerden neşeli şarkı sesleri gecenin sessizliğini bozuyordu...

pekleri alıp götürün! İnsanı sağır edecekler.» Bir taraftan da tabancasını geniş deri kemerine sokmağa çalışıyordu.

—«Peki sen ne yapacaksın? Onunla başa çıkabilir misin?»

— « Tabii. Baksana silahı bile yok.»

Usta eller Vanes'i çabucak aradı. Sonra da onu ceketinden tutarak çevirdiler. «Haydi. Yürü bakalım.»

Köpekler ve bakıcıları kâşeye doğru gitmekteydiler. Vane artık yüzü yaralı adamla yalnız kalmıştı. Beriki tekrar tabancasını çekerek, Vana'i hafifçe dürttü. «Haydi. Vali konağından randevumuz var. Hem seni hem de beni bekliyorlar. Biraz çabuk olalım.»

Vane ağır ağır yürümeğe başladı. Adam da tabancayı onun sırtına dayamış, peşi sıra ilerliyordu. Royal caddesine saparak Le Monnier'lerin konağının önünden geçtiler. Sonra Toulouse sokağına girdiler ve Orleans oteline doğru gitmeğe başladılar. Bir yerden tatlı bir müzik sesi geliyordu. Vane etrafına bakındı. Müzik, yüksek duvarlı bir bahçeden aksetmekteydi. Tam yanda demir parmaklı bir kapı vardı.

Sanki bu müzik sesi işaretmiş gibi, yüzü yaralı adam tabancasını tekrar kemerine soktu. Sonra da, «Biraz sonra Valinin konağında olacağız,» dedi.

Vane, biraz ağırlaştı. Bir taraftan da demir parmaklıklı bahçe kapısını tetkik edip duruyordu. Müziğe, tatlı bir su şırıltısı karışmaktaydı. Anlaşılan bahçede fıskiyeli bir havuz da vardı.

Vane, birdenbire, «Beni nerede bulacağınızı size kim söyledi?» diye sordu. «Ben şehre gizlice girdiğimi sanıyordum.»

—«Hah! Senin geleceğini biz bir hafta evvel öğrenmiştik. Ondan sonra da her gece seni beklemeğe başladık.»

—«Sizleri aldatacağımı sanmakla aptallık etmişim.» Vane sesine mahsus ümitsiz, endişeli bir ifade de vermişti.

Beriki elini şöyle bir salladı, «Üzülmeğe değmez. Biz diğer üç Amerikalıyı da......»

Vane süratle döndü ve yumruğunu, adamın kalın kemerininiyice sıktığı midesine olanca şidetiyle indirdi. Düşmanı gafil avlamıştı. Derin bir iç çekişiyle yere yığılıverdi. Vane eğilip tabancayı adamın kemerinden çekti, aldı. Sonra dah bahçe kapısına doğru koştu.

Adam, yerde baygın yatarken o da bu yüksek duvarlı bahçeye sığınacaktı. Elindeki tabancanın da çok işe yarayacağını biliyordu. Tabii lüzumu olursa eve zorla girecekti. Kapının önünde bir an durarak arkasına baktı. Yüzü yaralı adam düştüğü yerde hiç kımıldamadan yatıyordu.

Birdenbire bir ses, «Hoş geldiniz, Mösyö,» dedi. «Yalnız biraz geç kaldınız.»

Vane hızla döndü.

Demir paramklıklı bahçe kapısının arkasında ince uzun bir adam duruyordu. Sırtında da Fransız elbiseleri vardı. Mavi Brokardan kuyruklu bir ceket, dantelli bir jabo, dar beyaz bir pantolon ve ipek çoraplar. Beyaz pudralı bir peruk sert hatlı, esmer çehresini çerçevelemekteydi. Adam kımıldamadan duruyor ve hafifçe çekik yeşil gözleriyle Vane'i süzüyordu. Bakışlarında bir soğukluk, hatta belki de hafif bir istihkar da belirmişti.

Yabancının çehresinde Vane'in hiç hoşuna gitmeyen bir şey vardı. Belki bu, adamın dudağına kadar inen ve ona zalimce bir ifade veren derin kılıç yarasıydı. Veya belki de o çekik yeşil gözlerindeki istihkar dolu ifade. Vane biraz gerilemek istedi, sonra da diğer köşeden uzaklaşan köpeklerin kendisini görebileceklerini düşunerek durakladı.

Büyük bir hayretle, «Geç mi kaldım?» dedi. «Nereye geç kaldım?»

Adam, «Düğününüze tabii,» diye cevap verdi. «Rica ederim girin.»

***

Bir esir, eğilerek kapının sürgüsünü çekti ve Vane'e geçmesi için yol verdi. Genç adam, mütereddit bir tavırla bahçeye girdi. Biraz ilerde büyük bir havuz vardı. Mermer iki su perisi ağızlarından havaya su püskürtmekteydiler. Konağın demir parmaklı balkonlarına kâğıt fenerler asılmış, ılık bir sonbahar akşamı olduğu için teras kapıları ardına kadar açılmıştı. İçerideki büyük salonda renkli elbiseli kadınlar ve peruklu, mavi brokar ceketli erkekler dans etmekteydiler.

Yeşil gözlü adam, cebinden gümüş bir afyon kutusu çıkararak kapağını açtı. «Arkadaşınız yavaş yavaş kendine gelmeğe başladı.» Yine garip bir tavırla tebessüm ediyordu. «Siz içeri girin, ben onu savayım. Müstakbel zevceniz nikâhın bir an evvel yapılmasını istiyor.»

Vane, Fransızca, «Bir yanlışlık olacak, Mösyö,» dedi. «Davetinize çok teşekkür ederim. Emin olun size minnettarım. Fakat beklediğiniz damat ben değilim. Ben......»

Fransız hafif bir kahkaha attı, «Siz Stephen Vane değil misiniz? Hinds'ın Misisipi Süvari alayından Yüzbaşı Stephen Vane?»

Sanki birdenbire buz gibi bir rüzgâr esmeğe başlamıştı. Vane titredi, sonra da yutkunarak başını salladı.

—«O halde bir yanlışlık yok, Mösyö. Buyurun.»

Vane, rüyada gibi Fransız'ın gösterdiği tarafa doğru yürüdü. Esir de yol göstermek için öne geçmişti.

(Devamı Gelecek Sayıda)

CAMOKA'NIN İNTİKAMI

Camoka, Karaoğlan'dan intikam almak için bütün Türk köylerini yağma eder. Nihayet Karaoğlan'ı bir köy de bulur ve köye saldırır. Fakat Camoka vurulup kaçar. Köyü ateşe veren Camoka'yı Karaoğlan takibe başlar.

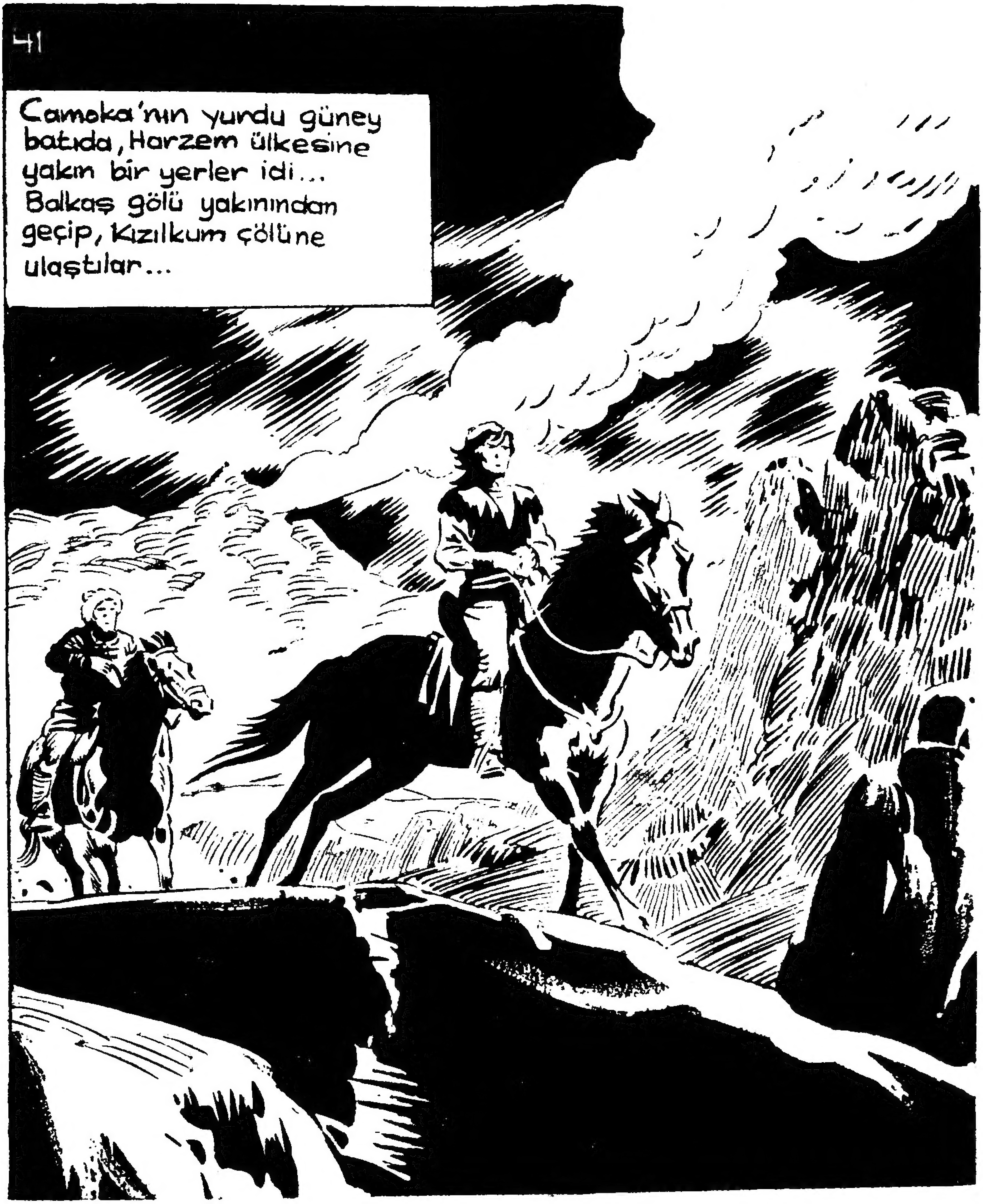

DAHA NE KADAR GİDECEĞİZ BÖYLE KARAOĞLAN?
CANLI BİR YARATIK BULUNCAYA KADAR...
42
BAK, İLERDE YAŞAMA BELİRTİLERİ GÖRÜNMEYE BAŞLADI... BİR KONAK!...
Önlerine çıkan kervanların, yolcuların uğrağı küçük bir çardak altı aş yeriydi ...Dinlenen, karnını doyuran bir kaç kişi, üç-beş deve, at görünüyordu...

Çardak altında oturan-lar, başlarını merakla gelenlere çevirdiler...
HEPSİ İŞİNDE GÜCÜNDE İNSANLAR. BUNLARIN BİZE FAYDALI OLACAKLARINI SANMIYORUM.
43
ELBET SAF BİRİNİ BULURUZ!
GEL, ÜRKÜTMEDEN ARALARINA İLİŞELİM HELE!..
Güzel bir kız, yolculara yiyecek taşıyor, kaba saba konuşmalar birbirine karışıyordu...
Adamlardan biri, yeni gelenlerle konuşmağa can atıyordu. Bizimkilerin yanına sokuldu.
HOŞGELDİNİZ AĞALARIM. NERDEN GELİP NERE GİDERSİNİZ. EĞER YOLUNUZ BUHARA İSE BENDEN İYİ KILAVUZ BULAMAZSINIZ.

MADEM Kİ KILAVUZSUN BİLİRSİN. SÖYLE BAKALIM, ÇAMOKA BAŞBUĞ'UN BARINDIĞI YURD NEREDİR? BİZİ ONA GÖTÜRÜRSEN İYİ BAHŞİŞ ALIRSIN!..
NE... ÇAMOKA MI? BÖYLE BİR İSİM NE DUYDUM, NE BİLİRİM. BANA DESTUR VERİN AĞALAR...
Adamın akrep sokmuş gibi yerinden kalkıp gitmesi, kemikli yüzlü güzel kızın dikkatini çekmişti.
NE OLDU BU KILIKSIZA BÖYLE!..
BUYURUN AĞALARIM. NE İSTERSİNİZ? KALICI MISINIZ YOKSA GİDİCİ Mİ? KALICIYSANIZ YER HAZIRLAYIM SİZE!..

Kızın gözü çakmak çakmak Karaoğlan'a bakıyordu...
YORGUN GÖRÜNÜYOR-SUNUZ. GE-CEYİ BURA-DA GEÇİRİR-SENİZ İYİ OLUR.
45
O NE AY-KUT! KIZ ISRAR EDERSE KALACAK GİBİSİN! UNUTMA Kİ İŞİMİZ ZOR, YOLUMUZ ÇETİN!
EVET, AMA KIZ DA ÇOK GÜZEL. NE KALALIM NE GİDE-LİM. İKİSİ ORTASI BİR ŞEY YAPALIM.
Ve, yemesi uzun sürecek bir sürü şeyler istediler kızdan...
SEN İKİ PİLİÇ DAHA KIZART BİZE, GÜZEL AHÇIBAŞIM!
İNCECİK YİĞİT-LERSİNİZ. HİÇ DE OBUR KİMSELERE BENZEMİYORSUNUZ AMA...
BÖYLE BİR KIZIN BU DAĞ BAŞINDA KİRLİ İŞLERLE UĞRAŞMASI NE YAKIŞIKSIZ... SANKİ SOYLU BİRİNİN KIZIYMIŞ GİBİ GELİYOR İNSANA!..

Yemekler yenmiş, buz gibi ayranlar testi testi içilmişti. Birden ikisine de hiç alışmadıkları bir ağırlık basmıştı...
BİZE AFYONLU YEMEK VERDİ BU KIZ. AYNI ŞEYLER BENİM DE BAŞIMDA... HAY CANINI !..
NE OLUYOR BANA YAHU !.. GÖZLERİM KAPANIYOR. BAŞIM DÖNÜYOR. KULAKLARIM...
İYİ DAYANDILAR, AMA SONUNDA UYUDULAR !..
Onların bayılmamak için çırpınışlarını seyreden bir çift karagöz vardı...
AY-KUT! BİR ŞEYİN YOK YA !.. GALİBA AYNI DAMIN BODRUMUNA ATTILAR BİZİ...
Neden sonra gözlerini açtıklarında kendilerini pis kokulu bir bodrumda buldular...

HEEEY! KİMSE YOK MU ORADA? KİM BAĞLADI BİZİ?.. ÇÖZÜN ŞU İPLERİ!..
47
CAMOKA'NIN YERİNİ SORUYORDUNUZ YA... BİRAZ SONRA SİZİ ORAYA GÖTÜRECEK OLAN KERVAN GELECEK. SABIRLI OLUN!..
BİZİ BÖYLE BAĞLI GÖTÜRMENİZE LÜZUM YOK Kİ!..
CAMOKA'NIN YURDUNA BAĞLI OLMADAN KİMLERİN GİREBİLECEĞİNİ BİZ BİLİRİZ. SESİNİZİ KESİN OTURUN!
Adam çekilip gitti. Şaşırıp kalmışlardı. Camokanın izini bulmuşlardı. Ama durumları pek iç açıcı değildi...
NE DİYORSUN, NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ. İPLER DE ÇÖZÜLÜR GİBİ DEĞİL.
EVE.. BU İŞİN USTA KİMSELERİN ELİNE ÜŞTÜK. O KIZI BİR E ME GEÇİRİRSEM AMA....

Aradan uzun bir süre geçti. Zorlamaktan bilekleri parçalanmış, fakat ipler azıcık olsun gevşememişti...
KURTULAMIYACAĞIZ. ÇAMOKA AĞINI İYİ ÖRMÜŞ. BİZ DE DIŞKI SİNEĞİ GİBİ APTALCA O AĞA TAKILIVERDİK!
BU PİS KOKU DA NERDEN GELİYOR.
Birden bulundukları ufak yere pis bir koku yayılmaya başladı...
48
Arka tarafta bir taş yuvarlanması duyuldu. Döndüler... İki el kıpırdıyordu.
AY-KUT, ŞURAYA BAK! İÇERİ BİRİSİ GİRMEĞE ÇALIŞIYOR!..
ACABA DOSTMU DÜŞMAN MI?..
Biraz sonra ellerin sahibi ortaya çıktı. Koca burnuyla Çalık'tı bu...
ÖFF BE! ŞU KARAOĞLAN UĞRUNA GİRDİĞİM YERLERE, YEDİĞİM B...LARA BAK! BARİ KIYMETİMİ BİLSE!..

Karaoğlan ve Ay-kut, iplerden kurtulur kurtulmaz Çalığı sarılıp öptüler...
BU PİSLİĞE RAĞMEN BENİ ÖPTÜĞÜNE GÖRE, GELİŞİME KIZMADIN ANLAŞILAN.
BIRAKIN YARENLİK ETMEYİ DE KİMSE GELMEDEN KAÇALIM.

Çalığın geldiği yoldan, pis kanaldan çıktılar. Arkada bekliyen atlarına atlayıp oradan uzaklaştılar...
ŞU İLERDE BİR ÇAY VAR. İÇİNE GİRİP YIKANMAZSAK BURNUMUN DİREĞİ KIRILACAK.
HAKLISIN. BANA DA ÇOK YAKLAŞMA BAKALIM...

İlerdeki çaya girip tepeden tırnağa yıkandılar. Bu arada Çalık da onları nasıl adım adım izleyip son anda yardımlarına koştuğunu anlattı...
ASLINDA CAMOKA NIN YURDUNA VARINCA KURTARMALIYMIŞIM AMA NE BİLEYİM...
GİYSİLERİMİZ DE KURUDU, MİS GİBİ OLDU. ŞİMDİ GİDİP ŞU KIZDAN VE HANCIDAN BU İŞİN SONUNU GETİRMELERİNİ İSTİYELİM.
Gece ortalık iyice tenhalaşınca üç arkadaş yola çıkıp hana sessizce sokuldular...
KAPIDA NAL SESLERİ VAR, ULCA! BAK BAKALIM YOLCU MU?..
BAŞKA NE OLUR GECENİN BU ÇAĞINDA...
İNSANI BAZAN YOLCUDAN BAŞKA KİMSELER DE ARAR KIZIM! ELOĞLU İŞTE BÖYLE, AFYONLU AŞ VEREN ELLERİ KIRMAĞA GELİR!..
BU SES!..
AY-KUT, SEN ŞU ŞİŞKO DOMUZLA İLGİLEN BEN KIZI KONUŞTURACAĞIM!..

Karaoğlan, kıza sıkı iki tokat patlattı. Kızın direnmesi geçti.
DUR VURMA! BİLDİKLERİMİ SÖYLİYECEĞİM!
DOĞRUYU SÖYLEMEZSEN KEMİKLERİNİ KIRARIM. KÖTÜ KİMSELERE HİÇ ACIMAM YOKTUR!
52
CAMOKA'NIN ADAMLARINDAN BİR DEVECİ ARADA BİR BİZE GELİR. ONUN BAZI BUYRUKLARINI VERİR GİDER. CAMOKA, BABAMIN KAATİLLERİNİ BULACAĞI İÇİN BEN DE ONA HİZMET EDİYORUM.
BİZ İÇERDE BAĞLI İKEN GELEN ADAM KİMDİ? ŞİMDİ NEREDE, ONU SÖYLE!.. SENDEN BAŞKA ŞEY İSTEMİYECEĞİM...
DEDİĞİM DEVECİNİN ADAMLARINDAN BİRİ. IRMAĞIN ÖTESİNDE HANDA EĞLEŞİRLER.

Karaoğlan ve arkadaşları atlarına binip hemen yola çıktılar...
53
KOCA SERSEM.! İKİ TOKATTA DİLİN ÇÖZÜLDÜ. BAŞIMIZA İŞ AÇTIN!
Siri derya ırmağının ötesindeki hanın müşterileri, yiyip içip eğleniyorlardı...
KUDUNGU! ÜÇ ATLI GELİYOR. BİZDEN KİMSE DEĞİL BUNLAR.!..
Ortaya patlıyan ses, eğlencenin tadını kaçırmıştı...
BIRAKIN GELSİNLER! BİZ KENDİ HALİNDE YOKSUL DEVECİLERİZ. KİMSEDEN BİR KORKUMUZ YOK!..

Fakat, içeri giren Karaoğlan, bu düzmece söze kulak açacak kimse değildi...
54
BELKİ YOKSULSUNUZ, AMA BAŞINIZ OMUZLARINIZIN ÜSTÜNDE.
USLU USLU ÖNÜMÜZE DÜŞÜP BİZİ ÇAMOKA' NIN YURDUNA GÖTÜRMEZSENİZ KELLESİZ KALACAKSINIZ.
Deveci, yalanla kurtuluş olmadığını anlamıştı, bağırdı...
KIZANLAR! ÇEKİN PALALARI, KAYTANLARI! BASTIRALIM ŞU ÜÇ ÇAYLAĞI!..

Birden ortalık karıştı. Kılıçlar parladı ve korkunç bir kavga başladı...
55
HEP BİRDEN ÇULLANIN! BU YANA GELİN! VURUN HA!..
KİME RASTLADIĞINIZI ANLAYINCAYA KADAR İÇİNİZDE CANLI KİMSE KALMIYACAK, ONA YANIYORUM.
AAH!

SİZ İKİNİZ DE KAÇILIN BAKALIM YOZLAR!
BİZE İŞ KALMADI ÇALIK. KARAOĞLAN'LA KAVGAYA ÇIKTIN MI BÖYLE HEVESİN YARIDA KALIR.
ONU UZAKTAN SEYRET-MEK KAVGADAN DAHA ZEVKLİ BENCE!.. BAKSANA!
Karaoğlan, son adamın kılıcını, bir sıkı vuruşta yere düşürdü...
ŞİMDİ USLU USLU OTUR. KIZ, HER ŞEYİ SÖYLEDİ. KAÇAMAK YOLUNUZ YOK!..

SÖYLEDİ Mİ ?.. ÖYLEYSE KIZIN DA BAŞINI YAKTINIZ! CAMOKA ONU SAĞ KOMAZ!..
SEN ONUN YERİNİ SÖYLE. ONU KİMSEYİ ÖLDÜREMEZ HALE GETİRECEĞİM!..
O ÖLMEZ! SADECE ÖLDÜRÜR.
Adam sözünü bitirir bitirmez Karaoğlan'ın kılıcını tuttu, göğsüne soktu.
HEEEY! NE YAPTIN BRE SERSEM SENİ ÖLDÜRECEK DEĞİLDİM...
Adam, sırtüstü yuvarlandı. Çoktan ölmüştü...
KONUŞMAKTANSA ÖLMEYİ TERCİH ETTİ...

57

Yine ortada kalmışlardı. Karaoğlan'ın aklına devecinin sözleri geldi...
KIZIN DA BAŞINI YAKTINIZ DEDİ... BİZE YARDIMI DOKUNACAK TEK KİMSE O KALDI ŞİMDİ...
58
KIZA BİR ŞEY OLMADAN KOŞUP YETİŞELİM..., KARAOĞLAN!..
Güçlü, güzel bir at gecenin karanlığında çatlarcasına koşuyordu...
CAMOKA'NIN ADAMLARI PEŞİMDE! BENİ ÖLDÜRECEKLER... OYSA BEN SUÇSUZUM. NE YAPABİLİRDİM BAŞKA...

Camoka'nın adamları olan üç kırgız tatarı, kızın atını yakalamak üzerey diler..
59

Karaoğlan ve Ay-Kut ile Çalık, uğruların çakal ulumasını andıran seslerini duymuşlardı.
EYVAH! YANDIK!.. ÇAKALLAR GELİYOR!
HAYIR.. BU SESLER, CAMOKA'NIN ADAM_LARININ ULUMASI..

SÜR ATINI AY-KUT ! BELKİ DE KIZI KOVA-LIYORLAR !..

Karaoğlan, beklemeden atını sürdü. Ay-Kut da onu izledi. Biraz sonra kız ile uğruların arasına girmişlerdi...

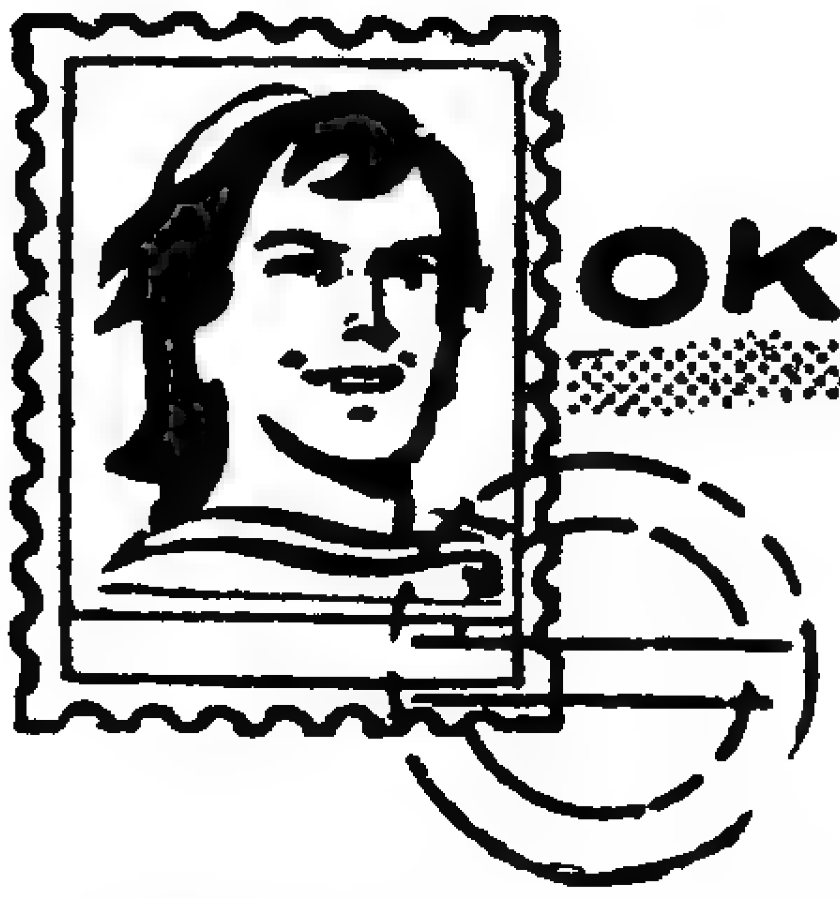

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

● **BİLGİN OĞUZ — KIRIKKALE :**

İstediğiniz dergiler adresinize gönderildi. Resim çizme san'atı üzerinde size en iyi bilgiyi tabii ki, mektubu yazdığınız Suat Yalaz verebilirdi. Onun da bu günlerde işleri pek çok. Hattâ bu hafta sizlerle bir sohbet yapmak istiyordu. Yazı makinesinin başına da oturmuştu. Daha birkaç satır yazmadan, bir telefon geldi. Herhalde çok önemli bir işti ki, apar topar dışarı fırladı. İnşallah gelecek hafta Suat Yalaz sizlerle bir dertleşme yapacak. Bizim size resim çizme hususunda söyliyeceğimiz sözler şunlar: Çini mürekkeple çizilen resimler, önce kurşun kalemle ve kâğıda fazla bastırılmadan çizilir. Sonra üzerinden çini mürekkep geçirilir. Bu türlü resimler de genel olarak çini mürekkebi kalemleriyle ve fırçalarla çizilir. Rutuşlar da guvajla yapılır.

● **MURAT BAYKENT — İSTANBUL:**

«Karaoğla'nın devamlı okuyucularındanım. Son olarak aldığım ERGENEKON adlı cildi okudum ve çok beğendim. Bu eser bir maceradan ziyade sırf tarihi bilgi ve Türk destanını sıkmayan bir üslupla okuyuculara sunulması bakımından şimdiye kadar neşredilen eserlerin en kıymetlisi bence. Bu kitabı okumakla tam bilmediğim ERGENEKON destanını öğrenmiş oldum. Araştırdığım tarih ansiklopedilerde ise bu kadar etraflı bilgi yoktur. Bu arada merak ettiğim bazı hususları cevaplandırmanızı rica ediyorum:

1) Tarihî olayları yanlışsız ve tam olarak yazabilmek için faydalandığınız kaynaklar hangileridir?

2) Karaoğla'nın ikinci filminin hiç neşredilmemiş bir macerası olması seyirciler için daha ilgi çekici olacaktır. Gördüğüm ALTAY'DAN GELEN YİĞİT filminin asıl konusunu bildiğimden filmi beğenmekle beraber olayların birbiri ardından takip olurken «şimdi ne olacak» sorusunu hemen hemen hiçbir seyirci tarafından sorulmaması bakımından bu filmdeki maceraların hiç neşredilmemiş olmasını isterdim. Sonra yeni oynanacak filmde Türklerin o devirlerde düşmanlarına karşı yaptıkları büyük meydan savaşlarının gösterilmesi bu film dış ülkelere yollandığı takdirde orada daha ilgi görmesi bakımından gereklidir. Ayrıca bazı manzaraların yüksekten çekilip yabancı seyirciye Türkiye'deki tabii güzellikler hakkında fikir vermesi v.s. gibi buna benzer hususların da göze alındığı takdirde eminim ki büyük başarılara ulaşırsınız. Bu hususların daha ziyade ilerde dış ülkelere yollanacak filmlerde göz önünde bulundurulmasını cidden çok arzu ediyorum.»

Yukarıya aynen koyduğumuz mektubunuzdaki teveccühünüze teşekkürle, hemen sorduğunuz soruların cevaplarına geçelim.

1— Tarihî olayları yanlışsız ve tam olarak yazabilmek için faydalanılacak kaynaklar o kadar çok ki, onları buraya teker teker yazmak imkânsız. Çeşitli Kronoloi, Ansiklopedi ve Antolojiler bizim başlıca kaynaklarımızdır.

2— Evvelce Karaoğlan'da neşredilmiş bir macerayı filme alırken, elbette değişiklikler yapıyoruz. Filmle resimli romanın zaten aynen olmasına imkân yok. Büyük meydan savaşlarının filme alınması, herşeyden önce maddî imkân, büyük stüdyo, figürasyon işidir. İnşallah ilerde o imkânlara da kavuşacağız. Suat Yalaz, Karaoğlan filmlerini güzel yapmak için didinip duruyor ve hiç bir fedakârlıktan kaçınmıyor. İkinci Karaoğlan filmini daha çok beğeneceğinizi umarız.

● **SERDAR TUNCELLİ — İSTANBUL:**

Sorularınızı sıra ile cevaplıyoruz.

1— Baybora'nın Oğlu filminin mühim bir kısmı İznik'te ve Alanya'da, iç sahnelerinin bazıları da İstanbul'da çekildi.

2— Evet vardı.

3— Gerçekten demirdi.

4— Gönderilecek resimler çok birikti. Sizinki de sıra bekliyor.

★

Hepinize selâm ve sevgiler...

RED KİT KERVANA HÜCUM

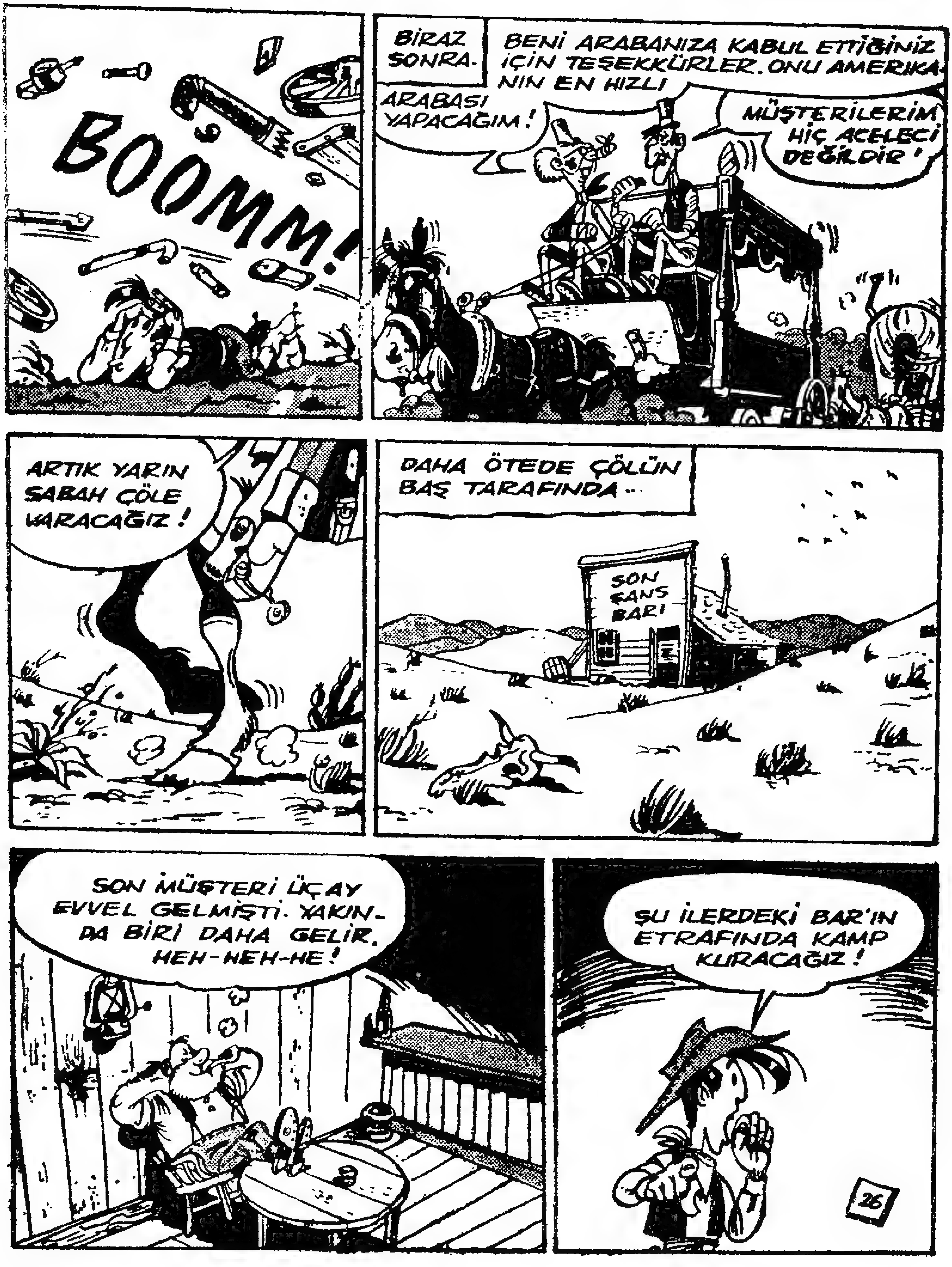

EĞER BARDA BİRİ VARSA SENİ İÇKİYE DAVET EDİYORUM !
HAY HAY BAY BOSTON !
SON ŞANS BARI
KİMSE YOK MU ?!
?
İKİ MÜŞTERİ HA.. BEN BİRİNİ BEKLERKEN İKİ TANE GELDİ !

BİR LİMONATA BİR VİSKİ!
EMREDERSİNİZ HEMEN VEREYİN!
BİR ABSENT!
BANA DA!
PISTT!..
...HERKESE İÇKİ VER!
?!?
KÂFİ İÇKİN VAR MI?
VAR AMA BARDAĞIM SADECE ÜÇ TANE!
HAYDİ GİDİP UYUYALIM. YARIN ÇETİN YOLCULUK VAR!
BURADAN GİDEYİM... BULASI FAZLA KALABALIK OLDU. BUNA TAHAMÜL EDEMEM!
28

BOBİZOROS
ŞURAYA BAK! BOBİ YATAĞIN İÇİNDEKİ OTLARA DADANDI!..
PARAMPARÇA ETMİŞ. YENİSİNİ ALMAM LÂZIM!
!?!
BU YATAĞA HİÇ ZARAR VERMİYECEK ÇÜNKÜ İÇİNDE OT YOK!
LÂSTİK YATAK
HOPP
YUPPİ
ZIPP
ZIPP
ŞUNUN ZIPLAMASINI DURDUR YOKSA KRİSTALLER İNECEK AŞAĞI.
İŞTE DURDURDUM... KRİSTALLERİN EMNİYETTEDİR ARTIK!
ŞANGIR
VINN
HASTANIN SİNİRLENMEMESİ LÂZIM!
PEKÂLÂ, BEN DE İŞİNİ GÖRMEK İÇİN İYİLEŞMESİNİ BEKLİYORUM ZATEN!
HASTA ZİYARET GÜNÜ.
DOKTOR

KARAOĞLAN ın 27 nci cildi

KILIÇLARIN GÖLGESİNDE

Hazırlanıyor